

Paa Driftsbudgettets Indtægtsside er ligesom i Fjor § 2 og § 5 de dominerende. § 2, Udbytte af Statsvirksomhederne, viser en Forøgelse af Underskuddet paa 8 232 000 Kr., § 5, Skatter og Afgifter, viser en Merindtægt paa 9 673 000 Kr. Hovedpunktet paa § 2 er Statsbanerne. Her er Resultatet dette, at Driftsbalancen forringes med 5 535 000 Kr., saaledes at det samlede Underskud, naar Finanslov og Tillægsbevillingslov tages sammen, bliver ca. 31 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr.

Finansministeren sagde herom:

»Jeg maa dog bemærke, at netop for Statsbanernes Budget gør Regelen om, at Regnskabet sædvanlig bliver bedre end Budgettet, sig gældende. Det har Betydning, at af disse 31 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. gaar ca. 30 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til Forrentning og Afskrivning. Resultatet bliver altsaa, at der intet er til Forrentning og Afskrivning og endda et Underskud paa ca. 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Dette er jo ikke opmuntrende, men vi kender alle de nærmere Omstændigheder, som knytter sig dertil. Den betydelige Nedsættelse af Godstaksterne paa ca. 15 Mill. Kr. har her spillet en væsentlig Rolle, og en ikke mindre Rolle har det spillet, at Erhvervssituationen har været saa overordentlig trykket, som den har været, saaledes at Indtægterne ogsaa bortset fra Takstnedsættelsen har været under et stærkt Tryk. Dertil kommer den stigende Konkurrence med Automobilerne. — — —

Post- og Telegrafvæsenet viser et væsentligt lysere Billede. Her er det samlede Underskud ca. 750 000 Kr., men Forrentning og Afskrivninger for disse to Institutioner tilsammen udgør 3 098 000 Kr., og heraf er 1 939 000 Kr. Afskrivning. Driftsudbyttet dækker altsaa her hele Afskrivningen og efterlader dog 1 159 000 Kr. til Forrentning.

For Møntens Vedkommende viser Tillægsbevillingsloven et Underskud af 2 426 000 Kr. imod et Overskud paa Finansloven paa 210 000 Kr. Her sker der altsaa en betydelig Forrykkelse af Balancen paa § 2. Grunden til denne stærke Forrykkelse er den, at under Finanslovforslagets Udarbejdelse og Behandling i Rigsdagen skønnede Nationalbanken, at der vilde blive Brug for en ret betydelig Udmøntning i Finansaaret 1927—28 af større Skillemønt — jeg mener hermed Mønter fra 10 Ø. op til 2 Kr.; det er paa Udmøntningen af disse, Mønten tjener noget —, men senere kom Nationalbanken, som jo nøje følger Behovet af Smaamønt rundt om i Landet, og efter hvis Skøn Finansministeren altid har rettet sig — og bør rette sig, tror jeg —, til den Opfattelse, at der ikke var Brug for nogen Forøgelse af Mængden af disse Skillemønter, men kun af Bronzemønt, hvorpaa Mønten kun tjener meget lidt. Dette er Grunden til den meget betydelige